

Itt Vagyok

Ossian

A valóság lélegzetét a bőrömön érzem
A testembe lép, a mindennapok karmai
Kegyetlenül fájnak
Néha még álmodom, de rideg minden hajnalom
Harcolni önmagamért, megtanultam rég

Elvesztett évek, számonkérném én
de nincs kitől
Más idők jönnek
Kemények és nehezek
Túl a mélyponton várom a holnapot
Én itt vagyok

Mindig vadul szerettem
S tiszta szívből gyűlöltem
A középutat felégette bennem az Idő
Megfizettem mindenért, hibáimért, igazamért
Egy hitetlen világban még hiszek néhány dologban

Elvesztett évek, számonkérném én
de nincs kitől
Más idők jönnek
Kemények és nehezek
Túl a mélyponton várom a holnapot
Én itt vagyok

Öntelten járnak a senkik
Figyelnek, a vesztemet érzik
Várhatnak még úgy hiszem
Nem adom fel azért sem

Elvesztett évek, számonkérném én
de nincs kitől
Más idők jönnek
Kemények és nehezek
Túl a mélyponton várom a holnapot
Én itt vagyok